EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Un estiu que no s'acabi mai

Durant força temps, en acostar-se Nadal, es publicava un llibre, que es podia anunciar amb un títol com ara *1996. Crónica de un año*, amb un resum de les notícies i les fotos més impactants d'aquell any. Però, per tal de tenir-lo a punt per les festes, el resum de l'any en curs s'aturava, com a molt, a primers de desembre. De manera que si l'11-S hagués estat un 11-D, ara miraries el llibre del 2001 i seria com si aquells atemptats no haguessin existit mai. És evident que el mínim rigor que se li podia demanar a una obra que pretenia ser el resum d'un any és que hi sortís el que havia passat des de l'1 de gener fins al 31 de desembre, però això a l'editorial tant li feia i el que volia era vendre llibres com fos entre Nadal i Reis; després desapareixien de les llibreries o es venien a preu de saldo. Aquest 31 d'agost els informatius de televisió s'han alimentat d'imatges de cotxes omplint les carreteres i, literalment o amb unes paraules semblants, ens han vingut a dir que "l'operació tornada entre avui i demà marca el final de les vacances...".

Als que cada any redacten la mateixa notícia els és igual si tu les vacances les agafes la primera quinzena de setembre o del deu al vint. D'alguna manera oficiosa ells decreten que l'estiu s'acaba i no cal donar-hi més voltes. Igual com aquella editorial que feia els anys a la mida de les seves necessitats comercials, la rutina dels mitjans pretén dictar-nos també la durada de les estacions. Prèviament, deu dies abans, tinguis la casa plena de nens o hi visqueu una parella de jubilats, a la bústia ja t'hi han deixat alguna publicitat que anuncia "la vuelta al cole", i en dies propers, i donant-hi el mateix relleu que a la guerra de Síria, les teles parlaran de "la vuelta a la oficina", com si aquí tothom treballés en un despatx i no hi haguessin mestres, ni transportistes, ni metges, ni pagesos. Més enllà de l'estiu estrictament astronòmic i del que ens marca la pressió dels mitjans, hi ha un estiu mental, un estiu entès com un estat d'ànim. Un estiu fet de sensacions que et pots construir tu mateix i escurçar-lo o allargar-lo al teu gust. Aquest estiu ideal en el qual em sento tan bé, aquest any he decidit que duri fins qui sap quan. I no deixaré que me l'escapcin.